

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel Cluj (Ρουμανία) στις 16 Ιουλίου 2013 — Βασιλική Balazs κατά Casa Județeană de Pensii Cluj

(Υπόθεση C-401/13)

(2013/C 298/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel Cluj

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Βασιλική Balazs

Καθού: Casa Județeană de Pensii Cluj

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν οι διατάξεις του άρθρου 7, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 ⁽¹⁾ την έννοια ότι εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής τους μια διμερής συμφωνία μεταξύ δύο κρατών μελών, η οποία συνήφθη πριν από την έναρξη ισχύος του κανονισμού και με την οποία αυτά τα κράτη μέλη συνομολόγησαν ότι η υποχρέωση που αφορά παροχές κοινωνικής ασφαλίσεως του ενός κράτους έναντι των πολιτών του άλλου κράτους, οι οποίοι είχαν την ιδιότητα του πολιτικού πρόσφυγα στο έδαφος του πρώτου κράτους και επαναπατρίστηκαν στο έδαφος του δεύτερου κράτους, παύει να υφίσταται με αντάλλαγμα την πληρωμή από το πρώτο κράτος ενός εφάπαξ ποσού για την καταβολή των συντάξεων και την κάλυψη της περιόδου κατά την οποία είχαν αυτοί καταβάλει εισφορές κοινωνικής ασφαλίσεως στο πρώτο κράτος;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς και τις οικογένειές τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 73).

Αναίρεση που άσκησε στις 19 Ιουλίου 2013 η Franz Wilhelm Langguth Erben GmbH & Co. KG κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 20 Φεβρουαρίου 2013 στην υπόθεση T-378/11, Franz Wilhelm Langguth Erben GmbH & Co. KG κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-412/13 P)

(2013/C 298/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Franz Wilhelm Langguth Erben GmbH & Co. KG (εκπρόσωποι: R. Kunze και G. Würtenberger, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να ανατρέψει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Φεβρουαρίου 2013, με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 10ης Μαΐου 2011 (υπόθεση R 1598/2010-4) σχετικά με διεκδίκηση της αρχαιότητας προγενέστερων σημάτων,

— να καταδικάσει το ανααιρεσίβλητο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσής και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα αίτηση αναίρεσής βάλλει κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή της ανααιρεσείουσας με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 10ης Μαΐου 2011, σχετικά με διεκδίκηση της αρχαιότητας προγενέστερων σημάτων στο πλαίσιο της αιτήσεως καταχωρίσεως του εικονιστικού σημείου MEDINET ως κοινοτικού σήματος.

Το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 34 του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα (ΚΚΣ) ⁽¹⁾, καθότι έκρινε ότι η διάταξη αυτή πρέπει να ερμηνεύεται συσταλτικώς και, επομένως, δεν παρέχει τη δυνατότητα να λαμβάνεται υπόψη η αρχαιότητα ενός τμήματος του προγενέστερου εθνικού σήματος. Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει δυνάμει του άρθρου 75 ΚΚΣ, καθότι έλαβε την απόφασή του βάσει ατελών πραγματικών και νομικών εκτιμήσεων. Τέλος, η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου χωρίς επ' ακροατηρίου συζήτηση συνιστά παράβαση του άρθρου 77 ΚΚΣ.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 22 Ιουλίου 2013 η Reber Holding GmbH & Co. KG κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 16ης Μαΐου 2013 στην υπόθεση T-530/10, Reber Holding GmbH & Co. KG κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-414/13 P)

(2013/C 298/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Reber Holding GmbH & Co. KG (εκπρόσωποι: O. Spruhler, M. Geitz, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Anna Klusmeier

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- I. να αναιρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 16ης Μαΐου 2013 στην υπόθεση T-530/10 και να ακυρώσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 14ης Σεπτεμβρίου 2010 στην υπόθεση R 363/2008-4,
- II. επικουρικώς, να αναιρέσει την προμνησθείσα απόφαση της 16ης Μαΐου 2013 και να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο,
- III. να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσας και κύρια επιχειρήματα

Με την αίτησή της αναίρεσας, η ανααιρεσείουσα επικαλείται παράβαση του ουσιαστικού κοινοτικού δικαίου συνιστάμενη σε πλημμελή εξακρίβωση και εκτίμηση των βασικών πραγματικών περιστάσεων. Το Γενικό Δικαστήριο εκτίμησε πλημμελώς τα βασικά πραγματικά περιστατικά που υποβλήθηκαν στην κρίση του. Τούτο συνιστά πλάνη περί το δίκαιο (απόφαση του Δικαστηρίου της 24ης Ιουνίου 2010, C-51/09 P, Becker κατά Harman International Industries ⁽¹⁾). Η εν λόγω πλάνη μπορεί να προβληθεί ενώπιον του Δικαστηρίου στο πλαίσιο αιτήσεως αναίρεσας (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 16ης Ιουνίου 2010, C-317/10 P, Union Investment Privatfonds κατά UniCredito Italiano ⁽²⁾).

Με την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο εκκινεί από τον συλλογισμό ότι η ενώπιόν του υποβληθείσα υπεύθυνη δήλωση δεν περιέχει αναφορά στα λοιπά προσκομισθέντα αποδεικτικά στοιχεία. Η διαπίστωση αυτή είναι ανακριβής. Από την υπεύθυνη δήλωση προκύπτει σαφώς ότι το έγγραφο αυτό περιέχει αναφορά στα λοιπά προσκομισθέντα αποδεικτικά στοιχεία. Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο προέβη σε πλημμελή εξέταση και εκτίμηση της ενώπιόν του υποβληθείσας υπεύθυνης δήλωσης. Ως εκ τούτου, η ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση ενέχει πλάνη περί το δίκαιο δυνάμενη να προβληθεί στο πλαίσιο αιτήσεως αναίρεσας.

Σε περίπτωση που το Γενικό Δικαστήριο είχε εξετάσει και εκτιμήσει δεόντως τα προσκομισθέντα αποδεικτικά στοιχεία, θα όφειλε να έχει διαπιστώσει την ύπαρξη ουσιαστικής χρήσης αμφοτέρων των σημάτων στα οποία στηρίχτηκε η ανακοπή, σύμφωνα με το άρθρο 42, παράγραφος 2, εδάφιο πρώτο, σε συνδυασμό με το άρθρο 42, παράγραφος 3, του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα ⁽³⁾. Κατά συνέπεια, η ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει επίσης το άρθρο 42, παράγραφος 2, εδάφιο πρώτο, σε συνδυασμό με το άρθρο 42, παράγραφος 3, του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα.

Επιπλέον, η ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει και το άρθρο 15, παράγραφοι 1 και 2, στοιχείο α', του κανονισμού για το κοι-

νοτικό σήμα. Συγκεκριμένα, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον έκρινε ότι το υπ' αριθ. 115 1 678 σήμα «W. Amadeus Mozart», στο οποίο στηρίχτηκε η ανακοπή, δεν χρησιμοποιήθηκε από την ανααιρεσείουσα ως σήμα.

⁽¹⁾ Συλλογή 2010, σ. I-5805.

⁽²⁾ Συλλογή 2011, σ. I-5471.

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel Cluj (Ρουμανία) στις 31 Ιουλίου 2013 — Casa Județeană de Pensii Cluj κατά Attila Balazs

(Υπόθεση C-432/13)

(2013/C 298/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel Cluj

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Casa Județeană de Pensii Cluj

Καθού: Attila Balazs

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν οι διατάξεις του άρθρου 7, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 ⁽¹⁾ την έννοια ότι εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής τους μια διμερής συμφωνία μεταξύ δύο κρατών μελών, η οποία συνήφθη πριν από την έναρξη ισχύος του κανονισμού και με την οποία αυτά τα κράτη μέλη συνολολόγησαν ότι η υποχρέωση που αφορά παροχές κοινωνικής ασφαλίσεως του ενός κράτους έναντι των πολιτών του άλλου κράτους, οι οποίοι είχαν την ιδιότητα του πολιτικού πρόσφυγα στο έδαφος του πρώτου κράτους και επαναπατρίστηκαν στο έδαφος του δεύτερου κράτους, παύει να υφίσταται με αντάλλαγμα την πληρωμή από το πρώτο κράτος ενός εφάπαξ ποσού για την καταβολή των συντάξεων και την κάλυψη της περιόδου κατά την οποία είχαν αυτοί καταβάλει εισφορές κοινωνικής ασφαλίσεως στο πρώτο κράτος;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς και τις οικογένειές τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 73).